

Alžběta Hocková:

Tradice a současnost divadla na obrazovce České televize

posudek vedoucího bakalářské práce

Za největší přednost této bakalářské práce považuju, že se její autorka pokusila téma nahlédnout nejen z úzce produkčního pohledu. V rámci toho, jak si téma vymezila, musela jít do historie, a to jak z hlediska dramaturgie, tak technologie výroby, a musela také poznat celou cestu, kterou musí v současnosti projít divadelní titul, než se dostane na obrazovku. Tedy cestu od nabídky kreativním producentem, přes schválení Programem až po samotnou realizaci. Je mi rovněž sympatické, že se pokusila analyzovat dopad na diváka v souvislosti s vysíláním ostatních programů ČT. Pro eventuální spolupráci s médii, a v tomto případě zatím pouze s Českou televizí, je to myslím neocenitelná zkušenost, protože bude chápat situaci komplexně.

Z čistě produkčního hlediska by samozřejmě asi bylo lákavé udělat detailní rozbor jednotlivých rozpočtů, ale jednak jsou tyto materiály neveřejné, a jednak by takový rozbor musel být proveden pouze na titulech výrobně stejných, ze srovnatelných divadel, a stejných také co do hereckého obsazení. A to jak z hlediska počtu herců, velikosti jejich rolí, tak co do míry jejich proslulosti, protože tohle všechno samozřejmě ovlivňuje výši honorářů. Domnívám se, že by to ale neumožnilo poskytnout zase širší realizačních variant jako při výběru titulů, které si autorka zvolila. A vždycky jde daleko více o princip než o detail.

Pokud jde o citaci z odborných prací, měla autorka situaci ztíženou, protože o této oblasti audiovizuální odborná literatura prakticky neexistuje, neb jde o artefakt mezidruhový, který stojí na okraji zájmu výrobců i vysílatelů z pochopitelných důvodů. Zájem se soustřeďuje především na původní televizní formáty.

I když to v závěru práce není explicitě pojmenováno, domnívám se, že z ní jasně vyplývá, jaké místo má divadelní představení v současné době na obrazovce ČT a jakým způsobem se s tímto fenoménem pracuje a proč.

Práci pro daný rozsah považuju za zdařilou, v případě, že by se autorka rozhodla v ní v budoucnu pokračovat, bylo by jistě o co ji rozšířit a mohl by vzniknout materiál, který by svým způsobem mohl sloužit ke studijním účelům.

Jako hodnocení navrhuji: B

Ondřej Šrámek